

Naam: Engels Björn, Tim Geldof, Jari Van de Cappelle, Tybo Vanderstraeten, Michiel Vandekerkhove

OPDRACHT: Cultuurverschillen (INTERNATIONAAL en IT)

Opdracht 1:

Stelling 1:

In een land met een hogere machtsafstand, zoals India, is er vaker kinderarbeid dan in een land met een lage machtsafstand (vb. Nederland).

Onderzoek: In India zijn naar schatting 5,7 miljoen kinderen van 5 tot 17 jaar aan het werk. In Nederland daarentegen zijn er nog maar zelden gevallen van kinderarbeid. Het grote verschil is dat in een land met een hoge machtsafstand de kinderen veel meer respect en gehoorzaamheid moeten tonen aan hun ouders en aan andere personen die meer macht hebben dan zij. In landen met een lage machtsafstand zullen de kinderen zelf meer te zeggen hebben en meer als gelijken beschouwd worden.

Stelling 2:

In een land met een lagere machtsafstand, voelen werknemers zich algemeen meer gewaardeerd.

Onderzoek:

Volgens een studie die in de Tijd verscheen zouden werknemers die in landen met een lagere machtsafstand werken, zich algemeen meer gewaardeerd en gerespecteerd voelen. De studie werd afgenomen in 5 landen: Frankrijk (MAI: 68), Spanje (MAI: 57), Finland (MAI: 33), Noorwegen (MAI: 31) en Zweden (MAI: 31). Bij deze laatste 3 scoorden werknemers gemiddeld 8.3/10 op een test die werd afgenomen waarop vragen gesteld werden over de relatie baas->werknemer en werknemer->baas, sfeer op het werk, invloed op het priveleven. Bij Frankrijk en Spanje werd slechts 6/10 en 5.7/10 behaald. Grote reden is voornamelijk omdat de afstand met de meerderen groter is en men zich meer als 'nummer' beschouwt dan als 'mens'.

Stelling 3:

In een cultuur met hoge machtsafstand nemen leidinggevende mensen de fouten van hun ondergeschikten meer op hen dan dat dat gebeurt in culturen met lage machtsafstand.

Onderzoek:

In een artikel gepubliceerd in de hbr (harvard business review) wordt omschreven dat Amerikaanse en Britse CEO's minder rekening houden met hun team en meer praten over zichzelf en zichzelf ook eerst stellen. Dit zie je dan weer minder bij andere bedrijven in Europa en India.

Opdracht 2:

artikel 1:

https://www.gva.be/cnt/dmf20170526_02900150/advocaat-klapt-uit-de-biecht-cokedealers-h-ebben-bv-s-in-hun-adresboekje-staan

Verband met de film Patsergedrag:

Dit artikel gaat over het drugsprobleem in Antwerpen, wat ook het overkoepelend onderwerp is van de film. In de film zie je hoe de protagonisten overal van de grootste clubs tot zelfs de kleinste underground raves drugs verkopen aan iedereen. In het artikel wordt ook gesproken over hoe cocaïne niet langer een drugs voor de elite is maar steeds meer door Jan en alleman gekocht wordt.

In de film kwam ook aan bod hoe de politie probeert de drugshandel plat te leggen zonder veel succes omdat het dealen steeds meer ondergronds gebeurt. Antwerpen is dankzij zijn haven nog steeds een van de grootste drugs steden van Europa.

artikel 2:

<https://www.hln.be/showbizz/celebrities/matteo-simoni-bekent-patsergedrag-uit-zijn-jeugd-ik-heb-ooit-nog-molotovcocktails-gemaakt~a3396f16/>

(dit artikel is gebaseerd op een interview van de Humo, die ik volledig gelezen heb)

Verband met de film Patsergedrag:

Het verband tussen dit artikel en de film is niet ver te zoeken. De hoofdrolspeler van de film, Matteo Simoni, vertelt namelijk over zijn jeugd in relatie tot de film waarin hij meespeelde. Matteo Simoni groeide op in Hasselt met een migratieachtergrond, zoals bij de rol die hij vertolkte.

Het was voor hem/zijn familie niet makkelijk om te integreren en zo maakte Matteo Simoni soms verkeerde keuzes. Dit is zeer gelijkaardig aan wat de protagonist van de film Patser doormaakte. Dit wijst ons op de cultuurverschillen als je kijkt naar de jeugd van de gemiddelde Vlaming.

Opdracht 3: Persoonlijke ervaring

Tim Geldof:

Ik was op vakantie in Duitsland op bezoek bij vrienden van mijn Duitse familie, waarmee ik niet vaak contact heb. Niet onbelangrijk; het gaat hier over Beieren, een deelstaat waar men nog vrij traditioneel met elkaar omgaat. Ik had de naam opgevangen van één van de vrienden van mijn familie en sprak hem aan met zijn voornaam. Hij keek naar me of ik net vrij onbeleefd was tegen hem. Ik was me van geen kwaad bewust. Blijkbaar is het niet de gewoonte om ouderen met hun voornaam aan te spreken als jongere bij kennismaking. Ik kan mij inbeelden dat wanneer iemand dit niet weet en gaat werken bij een Beiers bedrijf hiermee problemen kan hebben op vlak van relaties met de werknemers, werkgevers en klanten. Daarnaast ben ik ook eens op reis geweest naar Japan en merkte ik dat Japanners tijdens een gesprek elkaar heel dikwijls bevestiging geven dat ze aan het luisteren zijn naar elkaar. Zo knikken ze om ongeveer om de twee seconden om te tonen dat ze geïnteresseerd zijn in het gesprek. Het is volgens mij zeer belangrijk dat mensen hiervan op de hoogte zijn wanneer ze in contact komen met Japanners. Enerzijds is het belangrijk dat de niet-Japanners weten waarom Japanners constant knikken tijdens een gesprek, anderzijds is het belangrijk dat Japanners weten dat het niet overal de norm is dat men constant bevestiging geeft aan elkaar tijdens het houden van een gesprek. Men kan hierop inpikken met technologie door bijvoorbeeld een app te maken waarbij men cultuurverschillen van over de hele wereld verzamelt door gebruikers ervaringen te laten delen.

Engels Björn:

Toen ik in Groot-Brittannië op reis was merkte ik buiten het links rijden al snel op dat de Britten op een volledig andere manier in het verkeer rijden. Zo moet je bij een rond punt op voorhand weten de hoeveelste afslag je nemen wilt, want naargelang op welk rijvak je het rond punt op rijdt zul je deze op datzelfde rijvak verlaten. Dit is iets wat je de eerste keer nogal verwondert als je plots een horde boze chauffeurs rond je ziet toeteren en hier moet je dus bij elk rondpunt rekening mee houden zodat je niet plots moet terugkeren omdat je niet je juiste afslag kon nemen.

In Duitsland is het de gewoonte dat er op zondag niet gewerkt wordt, winkels zijn de hele dag gesloten zelfs in toeristische steden is het enorm moeilijk iets te vinden. Vrachtverkeer wordt ook aan de grenzen tegengehouden dus je online bestellingen zullen ook niet

toekomen. Mensen die een volle week werken moeten er dus op letten dat ze hun inkopen altijd 's avonds zullen moeten doen daar er op zondag geen mogelijkheid meer toe zal zijn. Dit is niet meteen een probleem die opgelost kan worden maar waar je een gewoonte van moet maken en wekelijks rekening mee moet houden.

Jari Van de Cappelle:

Toen ik op reis was naar Portugal, viel het mij op dat men daar zeer laat eet. Het middagmaal wordt meestal rond 14u à 15u genuttigd, terwijl het avondmaal gemiddeld om 21u plaatsvindt. Men werkt dus 's ochtends veel langer door vooraleer men gaat eten. Dit komt omdat het 's middags vaak enorm warm kan zijn in Portugal, waardoor het niet aangenaam is om te werken. Op de werkvloer kan dit wel enige aanpassing vergen voor mensen die het niet gewoon zijn om zo laat te eten.

In landen als Turkije, waar veel gelovige islamieten wonen, is het de gewoonte dat men meermaals per dag het werk stillegt om een gebed uit te voeren. De mensen nemen zelfs hun gebedskleed mee naar het werk, en vanuit alle moskeeën worden gebeden uitgeroepen via een microfoon. Personen die dit niet gewoon zijn moeten er op de werkvloer dus rekening mee houden en de gelovigen respecteren. Er kunnen ook afspraken gemaakt worden over wanneer men kan en mag bidden op het werk.

Tybo Vanderstraeten:

Ik ben in mijn leven al enkele keren naar het zonnige Spanje afgereisd, echter bij de eerste keer stootte ik op een bijzonder feit. We waren omstreeks 13u aangekomen op de camping en na het uitpakken van onze valiezen besloten we om naar de plaatselijke markt te gaan om wat boodschappen in huis te halen. Toen we daar aankwamen moesten we echter vaststellen dat wij de enigen waren die zich op het grondgebied bevonden. Wij waren namelijk 1 iets vergeten, het was 15.00u, het moment waarop een heel groot deel van de Spaanse bevolking even de tijd neemt om een dutje te doen.

Ik werk ook al bijna 2 jaar als jobstudent in een supermarkt. Deze is gelegen aan een station, wat er dus voor zorgt dat er heel wat pendelaars afreizen naar deze winkel. Hierbij zijn dus ook veel mensen met buitenlandse roots. 1 keer kwam er echter een Indische man naar me toe met de vraag of wij een bepaald product hadden. Terwijl ik hem uitlegde hoe en wat, merkte ik op dat de man continu met zijn hoofd knikte. Ik vond dit bizar en later op tv zag ik dat men in India tijdens een conversatie met het hoofd knikt als teken van respect.

Michiel Vandekerkhove:

In landen zoals Costa Rica, landen met een heel andere cultuur dan de onze en ook een heel andere economie dan bij ons zijn er dus ook andere dingen dat je op je pad kan tegenkomen. Zo heb ik ook al gehoord en gezien dat de kans dat je een soort misdrijf

tegenkomt daar zeer groot is. Toen ik daar voor een maand was heb ik eens een man een winkel zien overvallen die niet ver van ons kleine hotel gelegen was.

In plaatsen als marokko waar ik ook al eens geweest ben zag je dan een heel grote invloed van onze westerse cultuur, er waren plaatsen waar taxi's bussen en autos naast grote gebouwen de norm waren. Maar als je dan de drukst bezette gebieden uitging kwam je al snel op de minder drukke plaatsen die liever meer van de oude cultuur bevatte. Hierdoor zag je echt goed wat het moderniseren van onze westerse cultuur met wat minder populaire en oudere culturen doet.